

İNSAN, EVREN ve HOLOGRAFI

Aydın ARITAN

Hologram tekniğinin felsefi açıdan en can alıcı noktası şudur: Üzerine herhangi bir görüntü kaydedilmiş olan hologram plâkası ne kadar küçük parçalara ayrılırsa ayrılınsın, bu küçük parçalara laser ışını gönderildiğinde, plâkaya kaydedilen görüntünün tamamını (netliği biraz azalsa da) yeneden elde edebiliriz. Yeni her birim, bütünün bilgisini ve benzerliğini kendi bünyesinde korumakta ve saklamaktadır. Her canlı veya farklılaştırılmış her cisim, bütünün parçasıdır.

Hologram konusunu bütün yönleriyle inceleyen yazı dizimizin bu bölümünde konuyu bilim ile tasavvufun buluştuğu noktaya dek uzatarak, yeni bir denemenin ve arayışın ilk adımlarını atmak istiyoruz. Düşüncelerimizi kesin varılmış sonuçlar olmaktan çok, sorulan bazı sorular olarak almak gerek. Akli ve düşünceyi yeni arayışlara ve ufuklara yöneltmek, bilimsel düşünce açısından mutlaka yararlı olacaktır.

FELSEFİ AÇIDAN HOLOGRAM TEKNİĞİNİN ÖZÜ

Hologram tekniğini çok çeşitli yönlerden ele almak mümkün. Nitekim bunları daha önceki yazılarımızda incelemiştik. Bu kez de için felsefi boyutuna uzanalım. Felsefi açıdan hologram tekniğinin en can alıcı noktası şudur: Üzerine herhangi bir görüntü kaydedilmiş olan hologram plâkası, ne kadar küçük parçalara ayrılırsa ayrılınsın, bu küçük parçalara laser ışını gönderildiğinde, plâkaya kaydedilen görüntünün tamamını (netliği azalsa da) yeneden elde edebiliriz. Yani her birim, bütünün bilgisini ve benzerliğini kendi bünyesinde korumakta ve saklamaktadır. İşte bu can alıcı noktanın farkına varmak, bizi oldukça ilgi çekici sonuçlara ulaştırmaktadır. İnsandaki algılama sisteminin, frekans analizörü (çözümleyicisi) gibi davranan hücreler tarafından oluşturulduğunu ve bu hücrelerin birer mini hologram gibi davrandıklarını görmüştük. Beyin, bu sayısız mini hologramın yarattığı dalgaların girişim ve kırınımından oluşan dev bir holograma benzer. Hafıza kayıtları holografiktir. Daha sonra benzer dalgaboylarında gelen frekanslara tepki göstererek, hatırlama sağlanır.

David Bohm, evrenin de holografik biçimde davrandığını ileri sürmektedir. Görünen ve yaşayan düzenin ardında, zaman ve uzaydan bağımsız olan bir evren vardır. Geçmiş, şimdi ve gelecek, bu holografik düzende bir arada bulunmaktadır.

İnsandan da öteye, "evren de holografik biçimde organize olmuştur" dediğimizde, buradan çok önemli üç sonuç çıkar:

1. EVREN, ANCAK TEK TEK ALGILAMALAR SONUCUNDA CANLANIR

Evren bütünden ayrılıp, tek tek cisimler ve nesnelere olarak belirebilmek, bedenlenebilmek, var olmaya başlamak, kısaca "görülebilir" olabilmek için algılanmak, farklılaştırılmak zorundadır. Nesnelere veya bilgiler dünyası, bizlerin algılamaları ile farklılaşmakta, dışlaşmakta, biçim bulup, canlanmaktadır. Yani evrende bir bütünlük, bir ana plan ve süreklilik söz konusudur. Bizler, ancak o çok katlı ana planın dalgaboylarıyla bir rezonansa, bir paralellığe girdiğimiz oranda, o frekansın bilgilerini cisimleştiriyor, buluyor ve kendimize mal edebiliyoruz. Böylelikle de, evrenin bazı "sırları" nı çözebilemekteyiz.

Nitekim ünlü Batılı bilim adamları da, bu gerçeğin farkına varmış ve bu "farklılaştırılmış süreklilik" kavramına yaklaşmışlardır. Bakın Einstein ne diyor: "Yerçekimi, elektromanyetik kuvvet, enerji, akım, moment ve nötron gibi kavramlar, bunların tümü, "her şeyin temelinde bulunduğu sezilen nesnel (objektif) gerçeği" açıklayabilmek için insan zihninin kurduğu teorik yapılar, benzetmeler ve sembollerden başka bir şey değildir".

"Bilimin ilk yaptığı, doğadaki çok çeşitli maddeleri 90 kadar doğal elemente indirmesiydi. Sonra bu elementler birkaç temel parçacık oldu. Ayrıca dünyadaki çeşitli kuvvetlerin her biri, elektro manyetik kuvvetin değişik görüntüleri (değişik dalgaboyu ve frekansta olan elektromanyetik dalgalar) olarak bilindi. Evrenin özellikleri de birkaç temel nicelik halinde ayrıldı: Uzay, zaman, madde ve enerji. Sonra Einstein geldi. Madde ile enerjinin eşdeğer olduğunu "Özel İzafilet Teorisi" ile gösterdi".

Yüzyılımızın tanınmış kuramcılarından olan Northrop, bu "bölünmezliği" bakın nasıl anlatıyor: "Farklılaştırılmamış süreklilik, doğrudan duyulan (algılanan) bütün farklılaşmaların (var edilmişlerin) içinden çıktığı ilk sürekliliktir. Bu, bütün farklılaştırılmış olguları (var edilmişleri) kapsamaktadır. O bölünmez ve değiştirilemez olandır. Farklılaştırılmamış süreklilik kavramı, tasavvufteki kesrette vahdet (çoklukta birlik)'tir".

2. HAR CANLI YA DA FARKLI LAŞTIRILMIŞ HER CİSİM BÜTÜNÜN PARÇALARIDIR.

Her var edilmiş olan, içinden çıktığı o ana planın ve bütünlüğün bütün özelliklerini, hatta özünü

(değişik biçimler ve oranlarda) içinde taşır. Evrenin ana bilgi yığını, bütün canlılara dağılmış durumdadır. Bu özü içlerinde taşıyan ve saklayan canlılar, o ana bilgi kaynağına yaklaştıkça, özleri daha net olarak belirir.

İnsan hiçbir şeyi yoktan var edemez. Bizler, ancak evrende var olan o ana bilgi plâkasının dalga-boylarıyla ilişkiye girer ve o frekansın olanaklarından yararlanarak, gerçekleri "keşfedebiliriz". Bu emek ve çalışmanın sonucunda liyakat olarak elde ettiğimiz şey, ana kaynağa daha çok benzemektedir. Yani ana hologram plâkasının çok küçük parçaları olan biz canlılara tutulan ışığın doğurduğu görüntü ana görüntüye, ne kadar "net" olarak benzerse, o parça o kadar "değerlidir" diyebiliriz.

Gözlerimizi yine bilime çevirelim: "Sonunda Einstein, "Birleştirilmiş Alan Teorisi"ni ileri sürdü. Bu büyük açıdan bakıldığında, ayrı kalan son iki kuvvetin (yerçekimi ile elektromanyetik kuvvet) birbirinden ayrılamayacağı ortaya çıkar. Artık tüm evren "bir temel alan gibi" görünür. Orada her yıldız, her atom ve galaksiler, "temelde bulunan uzay-zaman birliği"nin içinde bir dalgacık ya da kabarcık gibidir".

Şeyh Bedrettin ise, çağdaş bilimsel dilde "temelde bulunan uzay-zaman birliği" olarak adlandırılan gerçeği, "Evrende Tanrı'dan başka birşey yoktur" diyerek anlatmış uzun yıllar önce. Bilim şöyle ekliyor: "Böylece doğanın görünüşteki karmaşıklığının yerini, derindeki birlik alır". Şimdi de yine Şeyh Bedrettin: "Farklılık ancak dolayısı ile vardır ve kavramlardadır. Çokluk, hayallerden başka bir şey değildir. Belirdiği yerlerin sayıca çok olması ile, Tanrı'nın da çok sayıda olması gerekmez. Her yerde ve her şeyde görünen aslında birdir ve aynı şeydir".

3. BÜTÜN BİLGİLER HER AN VE HER YERDEDİR.

Eğer evren holografik biçimde düzenlenmişse, uzay-zaman koordinatlarının ötesine geçilmiş olmaktadır. Böyle bir planda geçmiş-şimdi ve gelecek aynı yerde, aynı anda bulunmaktadır. Ayrıca ana hologram plâkasında yer alan her şey, plâkanın bütün zerrelere (tüm var edilmişlere) kadar yayılmış demektir. Uzay ve zamandan bağımsız olarak, her birim, her türlü evren bilgisini her an alabilir ya da içinde hissedebilir, mistik olarak yaşayabilir. Ama bu ana bilgiden yararlanabilmek, kişilerin ruhsal olgunluk derecelerine ve de çok çalışmalarına, kendilerini geliştirmelerine bağlıdır. Kısaca, evren denen bu okyanustan herkes ancak kendi kabının büyüklüğü kadar su alabilir.

Bu bilgilerin ışığında, bize anlaşılmasız gibi gelen birçok şeyi açıklamak da mümkün olmaktadır. Örneğin, telepati, önceden bilme, uzağı görme, falcılık ve benzeri olaylar, aslında, var olan ve her an kullanıma açık bulunan hologram plâkasına kayıtlı bilgileri "başka bir gözle" görebilme yeteneğine dayanır. Paranormal fonksiyonlar, "bilginin başka türlü değerlendirilmesi"nden başka bir şey değildir.

Çünkü bütün bilgiler, zaman ve uzaydan bağımsız olarak, "her an her yerde"dir.

Burada sözü son kez bilime vermek istiyoruz: "Açıığa çıkan bağlantıların ışığında, yerçekimi kuvvetiyle elektromanyetik kuvvet, madde ile enerji, elektrik kuvvetiyle elektrik alan ve uzay ile zaman arasındaki ayrımlar yiter. Bunların tümü Einstein'ın evren olarak belirttiği dört boyutlu süreklilikte erirler. Böylece insanoğlunun yaşadığı dünya konusundaki bütün algılar ile gerçek konusundaki soyut sezgileri bir olur, evrenin derinliğindeki temel birlik açığa çıkar".

"Bütün algılar" ile "soyut sezgiler" in bir olması, insanın geldiği ilginç bir aşama olarak dikkati çekiyor. Başlangıcından beri birbirine karşıt gibi duran pozitif bilim ile sosyal bilimler ve akıl ile gönül ilk kez aynı noktada buluşmaktalar.

Nitekim tarihe baktığımızda, birçok konuda sezginin, bilimin önünde gittiğini görüyoruz. Buddha, "ruh (sezgi) hep önde gidendir; madde (akıl) ya da beyinsel işleyiş onu yakalayıp, dünyaya çekmeye çalışır" demişti. 16. Yüzyılda ülkemizde yaşayan bir halk ozanı olan Muhiddin Abdal da: "Muhiddinem, dervişem / Hak yoluna girmişem, / Onsekizbin âlemi / Bir zerrede görmüşem" diyor ve bilim burada sözü edilen bilgilere ancak yüzyıllar sonra varabiliyor. Gerçeğe varmada felsefe bilimden, şiir ve sezgi de felsefeden önde geliyor. Şimdilerde bilimin geldiği aşama ve evrenin holografik kavranışı, artık sezginin bilimi, bilimin de sezgiyi dışlamadan hareket etmesine yol açacak gibi görünüyor.

İnsana, hayatta birçok şey anlaşılmasız, garip ve bilinemez gibi gelir. Oysa bu, insanın duygularının ve algılarının zayıflığından doğmaktadır. Ayrıca, yine insanın kendi eseri olan bilim ve onun getirdiği açıklamaların yetersizliği de buna eklenir. Yoksa, bütün olup bitenler anlamlıdır. Hepsinin bir nedeni ya da gerekliliği vardır. Evrende dengesizlik, adaletsizlik ve hata yoktur. Önemli olan, bu güzellikleri ve adaleti kavrayabilecek ve de onlara uyum gösterecek olgunluğa erişebilmektir. □